

Blikwisseling

Advent

In oktober vertelde een vrouw me, dat ze al alle adventskalenders voor haar vijf opgroeiende kinderen had aangeschaft. Na zorgvuldig zoeken op internet kreeg haar oudste dochter, die juist haar eigen huishouden aan het opbouwen was, een kalender met kerstversieringen. De zoon die graag knutselde, een adventskalender met klein gereedschap en zo ging het door. Voor alles gold, dat de kalenders op de individuele interesses van de kinderen waren afgestemd en aan het eind toch op een bepaalde manier een eenheid vormden. De ijver van die vrouw om zo ieder van haar kinderen in de tijd tot Kerstmis dagelijks een plezier te doen, waarbij pas op kerstmis de clou van het geheel zichtbaar werd, werkte aanstekend.

Juist in de Advent zijn er veel gelegenheden waarop je elkaar een plezier kunt doen

veranderen, mijn blik van het goede, van Hem die de goedheid zelf is, kunnen afwenden. Ze willen mijn blik vangen en me bang maken, zodat mijn blik op deze wereld die van een konijntje wordt, dat naar de slang staart. Maar hoe zeer de media deze visie ook volgen, ik wil mijn blik niet laten vastbinden.

Ik kijk in de Advent en op Kerstmis naar wat me blij maakt.

Ik wens u beschouwelijke adventsdagen, een vreugdevol kerstfeest en een gezegend nieuw jaar.

Zr. Katharina

Afscheid van Thorn

Alle algemene oversten – behalve de eerste algemene overste van Bethanië-Venlo, zr. Agnes – en de huidige algemene overste, zr. Katharina, hebben in Thorn gewoond en minstens voor een bepaalde tijd de lotgevallen van de congregatie geleid. Talloze novicen kwamen naar Thorn om appels te plukken voor de verkoop, en groepszusters uit de kinderdorpen om eindelijk eens uit te slapen. Zusters, die uit Aruba terugkwamen, vonden hier een nieuw thuis. De zusters uit Italië en Letland waren altijd welkom. Er waren zusters die voor een time-out of vakantie in Thorn woonden. En meer dan 50 jaar was het vaste punt zr. Magda, die altijd vriendelijk bereid was om iedereen te helpen.

Ter afscheid hadden de zusters van Thorn hun medezusters op de koffie met appelgebak uitgenodigd

Nu moet afscheid genomen worden: de congregatie wordt kleiner en kan zo'n groot huis niet meer onderhouden. Op 3 november kwamen de zusters nog één keer bij elkaar voor een „appelfeest“ ter herinnering aan de traditie van het appelplukken. Een tijdperk wordt afgesloten.

Pour Les Autres

Deze stichting bestaat dit jaar 25 jaar en is opgericht door het echtpaar De Jong uit Leiden ter ondersteuning van projecten ten behoeve van kwetsbare mensen, mensen in nood ver weg en dichtbij. De bisdommen Rotterdam en Stockholm hebben de bestuurlijke verantwoordelijkheid voor deze Stichting. Zo hebben zij dank zij het onbaatzuchtige initiatief van dit echtpaar via Pour Les Autres in de loop van de jaren veel projecten kunnen financieren. Wij in Delft kregen dit jaar een brief van ons Bisdom dat men projecten van Bethanië wilde ondersteunen. We hebben toen contact opgenomen met zr. Sara en zr. Marjolein of zij projecten wisten die hiervoor in aanmerkingen konden komen. Zij hebben toen genoemd een Jongerenproject in Letland en een project in Norfolk/USA, dat vrouwen die ontslagen zijn uit de gevangenis aan werk helpt door het borduren van logo's.

Net voor Pasen hoorden we dat beide projecten zouden worden gesteund met een behoorlijk bedrag. Afgelopen vrijdag was het 25-jarig jubileum van de Stichting in Den Haag waarvoor ook wij waren uitgenodigd. Heel interessant was het om zoveel mensen te ontmoeten vanuit de verschillende landen. Van diverse projecten werd verteld wat zij met het geld hadden kunnen doen. Eén van de heren vertelde mij, dat ze een heel mooie brief hadden gekregen vanuit Norfolk en als ik op het Bisdom kwam zou hij mij deze geven om te lezen.

Al met al een leerzame avond met veel bekende en onbekende mensen.

Gemeenschap van Bethanië

Bethany House in Millis en Norfolk/USA is al lang geen onbekende meer in de wereld van Bethanië. Van tijd tot tijd hebben we ook in Blikwisseling verteld over de leken-gemeenschap van Bethanië, die voor 90% uit bewoners van de gevangenis van Norfolk bestaat.

Jolie laat de borduurmachine aan zr. Judith zien

Deze keer stond echter de ontmoeting met diegenen op de voorgrond, die intussen uit de gevangenis waren ontslagen. Sinds twee jaar heeft Bethany House plaats voor drie vrouwen, die na het ontslag een adres nodig hebben. Vooral vrouwen, die voor gewelddelicten in de gevangenis waren, hebben nauwelijks kans op woning en werk. Een van de bewoonsters had 17 keer geprobeerd om in een inrichting voor ontslagen gevangenen ondergebracht te worden, voordat Bethany House haar redding werd. Nu bouwt ze een bedrijf op voor borduurwerken, dat langzamerhand ook andere ontslagen vrouwen werk kan bieden.

Bethany House is een grote familie; dat ervaart iedereen die er voor kortere of langere tijd een thuis vindt. Tijdens ons bezoek werden ook wij in hun midden opgenomen. Het maakt immers niets uit, welke weg we zijn gegaan, zo lang hij ons voert tot Christus en Zijn Liefde.

Religieuzen in Rusland

Als algemeen secretaresse van UCESM (Unie van conferenties van religieuze hogere oversten in Europa) was zr. Marjolein uitgenodigd om deel te nemen aan de algemene vergadering van de Russische conferentie van hogere oversten, CORSUM.

Het was een intensieve bijeenkomst met 29 religieuzen uit alle hoeken van het enorme land (de zuster uit Vladivostok had een 8-uurse vliegtreksel achter de rug en het tijdsverschil met „thuis“ was 7 uren!).

De stemming was heel prettig, je voelde de eenheid over duizenden kilometers heen, hoewel het gezelschap heel internationaal was. Het probleem van de verblijfsvergunningen kwam meerdere keren ter sprake.

Iedereen sprak Russisch, natuurlijk, maar je hoorde bijv. ook Italiaans, Duits, Engels, Pools, Oekraïens. Er zijn nogal wat rooms-katholieken in Rusland, merendeels jongeren, en er is ook veel vraag naar, maar er zijn veel te weinig „arbeiders in de wijngaard“. Zowel de aartsbisschop als ook de religieuzen smeekten om versterking! Zo vreemd (taal, levenswijze) – toch zo vertrouwd (gebed, idealen, problemen). Laten we Rusland in onze gebeden niet vergeten!

De Aartsbisschop van Moskou en zr. Marjolein met het nieuwe bestuur van CORSUM

„Ik ben slechts die, die ik ben. Maar die ben ik dan ook“

Van 6 tot 8 september maakten de leidende medewerkers van de kinderdorpen, samen met zr. Katharina, zr. Sara en zr. Judith een tocht op de sporen van de stichters van de dominicanessen van Bethanië.

Daria Wirth, medewerkster voor de ondernemingscultuur van Bethanië, schildert haar indrukken.

Onze speurtocht begint op het dak van de kerk van de H. Sara in Sainte Marie de la Mer. In deze kleine havenstad zijn de zussen en broer van Bethanië: Maria Magdalena, Martha en Lazarus, met de boot aangekomen. Sara was belangrijk voor dat reisgezelschap. Ze is de schutspatroun van de zigeuners. In de crypte steken we een kaars aan voor al diegenen, die we vaak vergeten of over het hoofd zien, maar die ons altijd steunen en het mogelijk maken om ons werk te doen.

De volgende dag reizen we door naar Tarascon. Daar bezoeken we de kerk van de H. Martha. Martha heeft een draak getemd. Ieder van ons heeft draken in zich. Welke zijn dat? Kan ik leren om mijn draak lief te hebben en zo haar kracht ontdekken?

Al bij de H. Sara, aan het begin van de reis, heerste er een opperbeste stemming in de groep

De rit gaat verder naar St. Baume. Hier bestijgen we de Pilon en bezoeken de grot van de H. Maria Magdalena. Maria Magdalena heeft het gewaagd om met God een nieuw begin te maken. Ook wij mogen altijd opnieuw met God beginnen, want God houdt van ons allemaal. Deze belofte van God voelen we heel duidelijk op de top van de Pilon.

Op de laatste dag bezoeken we St. Maximin. Hier bevond zich tot in de 70er jaren het studiehuis van de dominicanen. Hier heeft ook P. Lataste gestudeerd. Ineens wordt me duidelijk, dat P. Lataste sterk door deze plaats en de verering van Maria Magdalena beïnvloed was. Hij kon een congregatie als die van Bethanië alleen stichten door wat hij hier ervaren had. Een zin heeft diepe indruk op me gemaakt: „De grootste zondaars kunnen de grootste heiligen worden!“

De dominicanessen van Bethanië zijn een congregatie, die midden in het leven staat en ja tegen het leven zegt in alle situaties. Het doel van P. Lataste was om voorwaarden te scheppen waardoor de vrouwen niet meer schuldig hoefden te worden en waarin het goddelijke zich kon ontvouwen. Dat alles werd mij op die plek helemaal duidelijk. En zo leven de zusters tot nu toe.

Na deze korte tijd zijn we als gemeenschap naar elkaar toe gegroeid en spiritueel rijker geworden teruggekeerd in het beroepsleven van alledag.

Als het leven bonter wordt

– internationale studentes in Riga

Dit jaar is er veel beweging op onze studentenetage. Drie studentes hebben hun studie afgesloten, twee artsen en een mathematica, Inta. Zij blijft na afloop van haar studie als lerares nog een tijdje bij ons, om te kunnen sparen voor een eigen woning. De twee dokteressen beginnen met hun werk, Nathalie in Letland; Laima gaat naar Duitsland om zich te specialiseren op een gebied, dat hier niet wordt aangeboden. Ieva (geschiedenis) gaat via het Erasmus-programma voor een semester naar het buitenland, terwijl haar kamer door een andere Erasmus-studente, Natalia, wordt bewoond. Die komt eigenlijk uit Wit-Rusland, maar studeert in Polen en is nu voor een semester danspedagogiek in Riga.

Op deze etage was het al normaal dat er Lets, Russisch en Pools wordt gesproken, maar met haar komt daar dan nog Wit-Russisch en met onze stagiaires Duits bij.

Ook met het oog op studierichtingen hebben we weer een bonte, levendige mix in ons huis, van tandarts tot kunstenares. Deze veelzijdigheid ervaren we al jaren als verrijking en verbreding van onze horizon.

Al 405 jaar vriendinnen van God

In de kapel van Bergisch Gladbach spraken de zusters hun dank uit voor de 8 jubilaressen en hun vele Bethanië-jaren

25, 40, 50 of zelfs 60 jaren lang trouw je geloften leven, dat is echt een reden om te feesten. Daarom nodigen onze zusters, die in een bepaald jaar een kloosterjubileum hadden, de hele congregatie uit om dit samen te vieren.

Deze keer waren het er acht: zr. Hermanna en zr. Hildegardis uit Schwalmthal en zr. Ancille en zr. Anne Maria uit Haelen, Nederland vierden hun diamanten jubileum, zr. Quirina uit Bergisch Gladbach en zr. Lydia uit Eltville goud, zr. Klarissa uit Frankfurt robijn en zr. Agnes uit Bergisch Gladbach zilver.

Ze hadden dit jaar op hun eigenlijke feestdag hun familie uit kunnen nodigen en op 14 oktober kwamen hun medezusters voor een Eucharistieviering en aansluitend kopje koffie naar Bergisch Gladbach. P. Manuel uit Düsseldorf was uitgenodigd als celebrant en preekte over de vriendschap met God, die de jubilaressen nu al zo lang beleven. Net als alle vriendschappen, moet die telkens weer opnieuw bevestigd worden en crises overleven, ze eist overgave en brengt vruchten voort. Vol dankbaarheid kijken onze jubilaressen op deze jaren van vriendschap terug – en wij samen met hen.

Als het stormde ...

konden we in het afgelopen jaar in onze grote ontmoetingskamer de tocht ook bij gesloten ramen voelen. De ruimte is heel hoog en dank zij de grote ramen mooi licht. Maar in de winter werd het, ook met de verwarming hoog aan, zo koud, dat de vingers tijdens het gitaarspelen stijf bleven. Gelukkig hadden laatst enkele zusters en broeders in een quiz ten gunste van ons huis tegen een ander team gespeeld en voldoende gewonnen om deze ramen te kunnen financieren!

En zo trokken hier in september zes sterke mannen binnen die de oude, gedeeltelijk versleten ramen er uit namen en met vereende krachten de nieuwe ramen inzetten! Dat viel nog helemaal niet mee! De ramen zijn van driedubbel glas en zouden als geheel te zwaar zijn geweest om ze tot op de hoogte van de tweede etage te krijgen. Daarom werden eerst de sponningen geplaatst en daarna het middelste gedeelte en de zijvleugels een voor een naar boven getransporteerd. Deze manier van glas zetten maakte het mogelijk om de ramen in te zetten, zonder met zwaar materiaal de tuin kapot te maken.

In het oude gedeelte van ons huis staan nog enkele ramen op de wachtlijst, maar we zullen nu al zeker het verschil voelen, ook in de kosten voor verwarming. Dank aan allen, die ons dat mogelijk hebben gemaakt!

Het inbouwen van de nieuwe ramen was een echt meesterwerk

Onze president wordt bisschop!

De UCESM (unie van conferenties van hogere oversten in Europa) heeft een bestuur, dat uit leden uit verschillende landen bestaat. De voorzitter, pater Giovanni Peragine, zullen we nu moeten missen, want hij werd onlangs tot bisschop benoemd.

Mgr. Giovanni Peragine met zr. Marjolein en de secretaresse van de Albanese conferentie, zr. Flora

Pater Giovanni is Italiaan, maar woont al heel veel jaren in Albanië. Hij wordt daarom apostolisch nuntius van Zuid-Albanië, het armste gedeelte, met parochies, die in de bergen en heel ver uit elkaar liggen. De wijding vond plaats op 7 september 2017 in Luzhnjë/Albanië. De kerk zat werkelijk tot de nok toe vol, bijna allemaal jonge mensen: priesters, religieuzen, leken. Het is een geweldige en indrukwekkende ervaring om in zo'n „jonge kerk“ mee te mogen vieren. Laten we heel Albanië en speciaal mgr. Giovanni meenemen in ons gebed!

bankrekening: 57.89.20.042
IBAN NL75ABNA0578920042
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië

Dominicanessen van Bethanië

Zr. Katharina Hemmers OP
Hagenbroek 11 · NL – 6017 RD Thorn
telefoon: +31(0)47 55 69 333
mail: zr.katharina@bethanie-op.org
www.dominicanessenvanbethanie.nl

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.